

fi aruncat înăuntru tămâie.

– Doamne, miluiește-mă, dar eu nici n-am pus tămâie! A zis în sinea lui.

Întorcându-se spre Sfânta Masă, a zis cu glas tare:

– Dar Tu ești Dumnezeu și faci tot ce voiești!

La puțin timp, a venit și nepotul lui și preotul i-a zis:

– Să nu te atingi deloc de cădelniță, las-o așa, pentru că Dumnezeu face tot ceea ce voiește...!

– Bine, bunicule! a zis copilul.

Și de câte ori trebuia să cădească în timpul acelei slujbe, cădelnița era mereu pregătită, cu cărbunii aprinși. Scotea din ea mireasmă de tămâie, iar când preotul o primea, rotocoale cu mii de miresme se răspândeau

în toată biserica. Creștinii erau și ei impresionați, iar la sfârșitul Liturghiei, l-au întrebat:

– De unde aveți, părinte, o asemenea tămâie?

Părintele i-a spus următoarele nepoțelului care văzuse toate:

– Să nu spui nimănui ceea ce ai văzut, decât după moartea mea! Dumnezeu face tot ceea ce voiește!

Acestea i s-au întâmplat părintelui Ioan din Tesme.

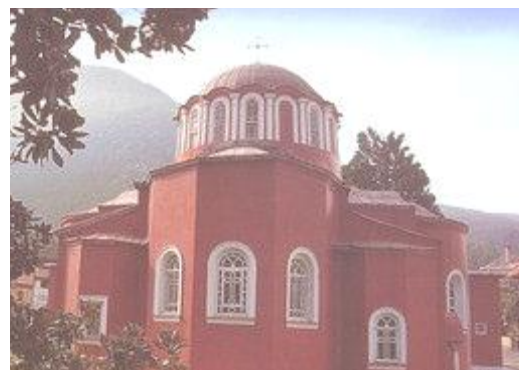
(Protopresbiter Stefanos Anagnostopoulos, Explicarea Dumnezeieștii Liturghii cu ajutorul unor evenimente și a unor experiențe din viețile sfinților, preoților, monahilor și credincioșilor, Editura Bizantină, București, 2005, pag. 72- 74.)

ÎNGERUL SALVATOR

Un ajutor îngeresc l-a primit nevoitorul călugăr, părintele Gherasim Menaghias (†1957), în prima jumătate a secolului nostru, pe când sihăstrea în Sfântul Munte.

L-a trimis odată bătrânul lui în mănăstirea Lavrei pentru a rezolva o problemă. Părintele Gherasim a luat binecuvântare și a pornit. Distanța Katunachia – Lavra este de 3-4 ore, dar era iarnă și ninsese.

Când a trecut de Cherasia, a început să ningă abundent. Îl loveau rafale de vânt și zăpadă și nu putea să știe nici măcar unde se află. A pierdut și cărarea pentru că se acoperise de zăpadă și a fost nevoit să se oprească.

Mănăstirea Marea Lavra din Muntele Athos, foto

Văzând pericolul în care se afla a început să se roage fierbinte Domnului și Maicii Sale.

Nu trecuseră multe minute când vine din cer răspunsul: se arată în fața lui un copil de zece ani:

– Binecuvintează, părinte ! îi zice.

– Domnul să te binecuvinteze.

– Unde mergi, părinte, pe această vreme? O să te acopere zăpada. O să te pierzi în pădure pe asemenea viscol.

– Ce să fac, băiețelul meu? M-a trimis bătrânul meu în Lavra. Trebuie să mă duc.

– Haide, atunci să te ajut, ca să te îndrepti pe cărarea care duce acolo.

După ce l-a condus până la un punct i-a zis:

– O iei pe drumul de jos și o să ieși la cărarea care duce spre Lavra.

Părintele Gherasim i-a mulțumit. După ce a făcut numai câțiva pași, și-a revenit.

– Cum de s-a găsit acel copil aici, în zăpadă? s-a întrebat el.

Se întoarce dar nu vede nimic. Băiețelul dispăruse. Urme de pași nu existau pe zăpadă. A fost îngerul Domnului.

(Minuni ale Sfinților Îngeri, carte tipărită cu binecuvântarea Prea Sfințitului Galaction, Episcopul Alexandriei și Teleormanului, traducere din limba greacă de Ion Țârlescu)